

povolil, bylo by tudíž třeba odvolávat se na zřejmý, to jest ze zákona poznatelný projev vůle zákonodárce. Takového projevu však zákonodárce neučinil.

Nález ze dne 22. prosince 1937 č. 5564/35-5.

Učitel veřejné školy národní, který nastoupil vojenskou službu presenční prvního dne v měsíci, nemá nárok na polovinu měsíčního platu podle § 4 zák. č. 279/1934 Sb. z. a n. o započítání vojenské služby v některých služebních poměrech.

Podle § 4 ve spojení s § 10 zák. č. 279/1934 Sb. přísluší osobě v učitelství službě, jejíž platové poměry jsou upraveny podle zák. č. 104/26 Sb., povolání k vojenské službě presenční, v měsíci, ve kterém nastoupí vojenskou službu presenční, za dny do nastoupení této služby polovina měsíčního platu; ode dne opětného nastoupení civilní služby až do konce měsíce přísluší mu za každý den jedna třicetina měsíčního platu.

Je sice pravda, že nastoupením služby »v měsíci« lze rozuměti podle obvyčejného významu slov nastoupení služby v každý den, a tedy i v první den měsíce, leč nelze přehlédnouti, že podle dalšího znění uvedeného místa zákona jest státnímu zaměstnanci (učiteli veřejné školy národní) vyplatiti polovinu měsíčního platu jen »za dny do nastoupení této služby« (t. j. presenční služby vojenské). Mluví-li zákonodárce o »dnech v měsíci do nastoupení vojenské služby presenční«, vyjadřuje po názoru soudu jasně a zřetelně, že to mohou býti toliko dny, které předcházejí dnu nástupu presenční služby vojenské v tomto měsíci, a tedy dny strávené učitelem v dosavadní jeho službě a contrario služby vojenské. Z toho plyne, že polovina měsíčního platu je úplatou za dny výkonu činné služby učitelství. Předpokládá tedy uvedený předpis, že učitel veřejné školy národní v měsíci, ve kterém nastoupil presenční službu vojenskou, konal také činnou službu učitelství. Správnosti tohoto výkladu nasvědčuje znění pravidla druhé věty cit. § 4, podle něhož náleží učiteli při návratu z vojenské služby presenční pro zbytek měsíce za každý den činné služby učitelství jedna třicetina měsíčního platu. I toto pravidlo honoruje tedy skutečnou službu civilní a liší se od pravidla věty první jen způsobem odměny: podle tohoto se určuje odměna paušálem, u onoho se odměna vyměřuje podle dnů skutečné služby civilní.

Nález ze dne 22. prosince 1937 č. 2983/36-4.

V odvolacím řízení před ministerstvem sociální péče o přiznání invalidního důchodu podle zák. č. 142/1920 Sb. ve znění zák. čís. 39/1922 Sb. o požitcích válečných poškozců jest válečný invalida s námitkou, že mělo býti provedeno vyšetření roentgenologické, prekludován, jestliže návrh takového obsahu nevznese v řízení před zemskou odvolací komisí.

Na sporu byla otázka, zda právem ministerstvo soc. péče ve sporu o invalidní důchod vyslovilo, že stěžovatel je prekludován